

ရွှေသွေး

Shwe thway

၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း (၆) ရက်။

(18 - 11 - 2023)

ရေးသား: ယိုးဒယား
သရုပ်ဖော်: အိုးစက်ကောင်

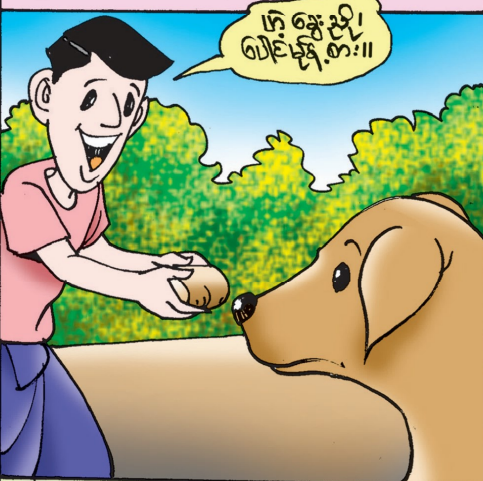
The Greedy Dog-
Khway Nyo

Story: Yin Min Htwe

Illustrations: Hsue Htet Aung

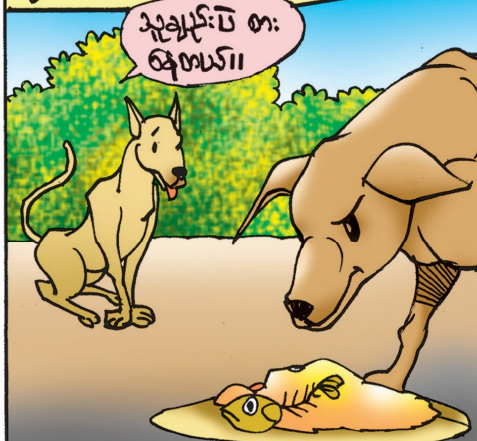
Once upon a time, there was a little stray dog. It was ownerless and brought up on the road.

သူ့ကို အများက ခွေးညိုလို့ခေါ်ပါတယ်။

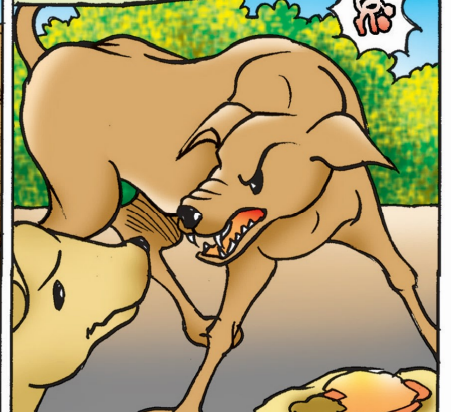
The dog was called Khway Nyo.
“Hey... Khway Nyo. Take the bread.”

ခွေးညိုလေးက အစာစားရာမှာ လောဘာလွန် ကြီးပါတယ်။

Khway Nyo was very greedy in eating.
“He’s eating all alone.”

ခွေးညိုလေးက အကောင်ထွားတော့ ကြီးခွေးတွေကပေါ် ခိုက်ကျပါတယ်။

As Khway Nyo was burly, he bullied other dogs. “Geee...”

အစာငမ်းစက်လောဘကြောင့် မျှော်တွေးလည်း ခံစားရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

Because of his burning desire for food, Khway Nyo usually quarrelled with others.
“Geee... Geee...”

ကပ်ပါးစွာ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ဒုက္ခရောက်ပါတယ်။

Sometimes, he was injured.

အင်း... နာလျက်တာ၊ စောက်ပြီ၊ နောက်အစာငမ်းချေ။

“I’m rather hurt. Next time, I shouldn’t be piggish.”

သူဟာ ဒုက္ခရောက်တဲ့အချိန်တိုင်း ထပ်ပြီး စော့က
မကြီးစော့ဘူးလို့ သူ့ကိုယ်သူ ကတိပေးပါတယ်။

Whenever he was in trouble, he promised himself not to be greedy.
“Promise... Promise...”

ဒါပေမဲ့ ရွေးချယ်ကာ အကဲဖြတ်ပို့ မပေးနိုင်ပါ
ဘူး။

However, Khway Nyo was out of control whenever he saw food.

“Wow! A piece of cake.”

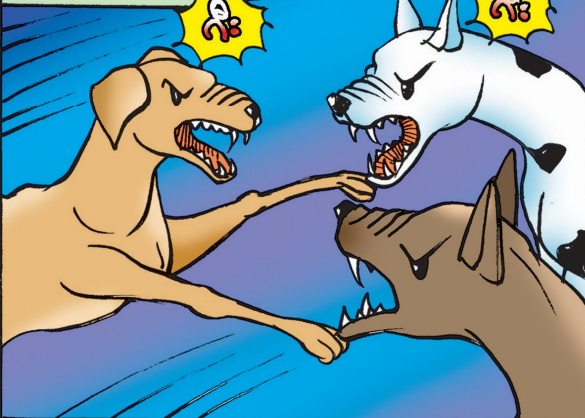
31 April

"That's mine."

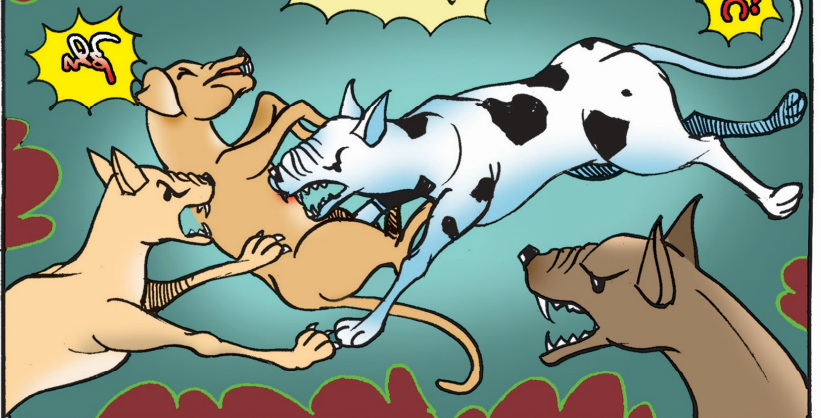
"No. First come, first serve."

ဒီလိုနဲ့ပဲ ဇွဲးညိုနဲ့ ကြေးနွေးတွေ လုံးတွေ သက်သက်
ကြပါဏှာ။

Thus, Khway Nyo grappled with other dogs.
“Geee...” “Geee...”

ဒီကောင် သိပ်ဗိုလ်ကျတာ၊
အင်အားကုန်ကုန်။

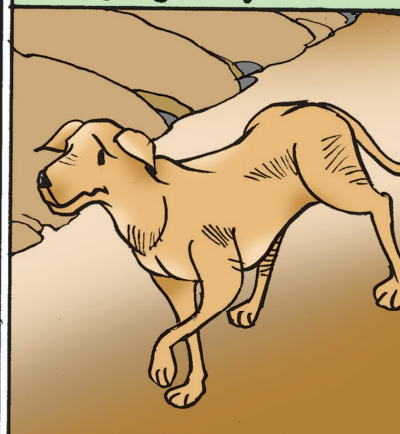
“That fellow is a big bully. Bite him to death.”
“Yelp!”

ဒီတစ်ခါတော့ ရွေးညှိဟာ အများကပိုင်းကိုက်လို့
လွန်ပြေးရပြန်တာ။

This time, Khway Nyo had to run away as he was bitten by other dogs. “Yelp... Yelp!”

အကုန်ကုသလည်း ဂုဏ်ပါကောင်း။

He got injured.

အား... ပိုစစ်ခါ တော်တော်
နာလား။

“Arr... I’m rather hurt this time.”

တခြားခွေးတွေရဲ့ ချိန်စွဲကြောင့် ခွေးနို့ဟာ သူ့နေထိုင်
နေရာကနေ တခြားနေရာကို စပြေးရပါတယ်။

Due to the attack of other dogs, Khway Nyo had to flee from his own place to another one.

ဟူး... နေရာကလည်း ဂြားပါး
လို့က်တာ။

"Phew! It's very hard to have a shelter."

ဟင်း... ကံကောင်းတဲ့ဘက်မှာ
တော့ ရကောင်းပါလို့။

"Hmm! I may find a place on other side of the bridge."

ခွေးနို့ဟာ ကံကောင်းလေးရဲ့ တစ်ဖက်မှာ
နေရာသစ်တစ်ခု ရှာလို့က်လာတာ။

Khway Nyo found a new place on other side of the bridge.

တော်ပါသေးရဲ့! ဒီနေရာမှာ
တခြားကောင်တွေမရှိဘူး။
ဟေးဆေးပဲ။

"Not so bad! There are no other dogs here. Quite peaceful."

တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ ခွေးနို့ဟာ
မိုက်သားလာပါတယ်။

သားမိုက်တာ၊
ဟာတာရှင်ဦးမှ။

One day, Khway Nyo felt hungry. "I'm starving. I must seek food."

သူ့နေရာကလေးမှာ သာသနာမရှိ ဂြားတွေပါဘူး။

ဟား... ဂြားပါးလို့က်တာ။
မိုက်ကလည်း သားမိုက်ပဲ။

No food was found at the new place. "Oh! How scarce the food is! I'm feeling hungry."

ဟင်း... ကံကောင်းတဲ့ဘက် ငါ့နေရာ
လှောင်းမှာတော့ ရှိမှာပါ။

"I can get food at my old place on the other side of the bridge."

ဒါနဲ့ ခွေးနို့ဟာ ကံကောင်းကို ဖြတ်ပြီး
သူ့နေရာဟောင်းခိုက်ကို ပြန်လာပါတယ်။

Thus, Khway Nyo went across the bridge and came back to his old place.

At that time...
“How very lucky I am! A bone of pig is over there.”

Khway Nyo really found a bone of pig.
“I must eat it quick before other dogs come to me.”

However, Khway Nyo thought that...
“I'd rather eat it at my new place than eat here. I'll be out of danger there.”

ဒါ့ကြောင့် မွေးညီမက သူ့ရေကန်ကို ပြန်လာပြီး ကံကောင်းတာတွေကို အမှတ်မထင် ဖြစ်နေတာကို သိရသည်။

Then, Khway Nyo came back to his new place. When he was in the middle of the bridge, he had a look in the water accidentally. “Oh! That's a dog biting a bone in its mouth.”

မွေးညီမက လောကဏာကို ပြောကာ သူ့အကြောင်းကို အကြောင်းကို လူချင်စေခဲ့။ မောင်မောင်ပါသည်။

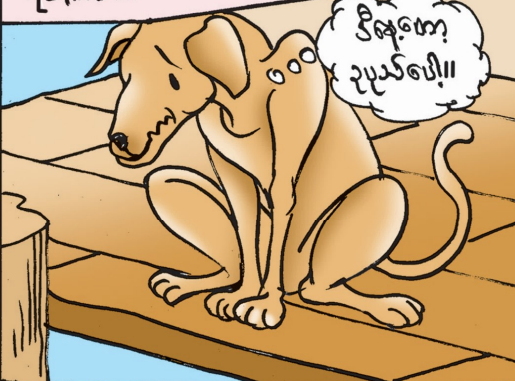
Because of his greed, Khway Nyo did not know that it was his shadow. With burning desire for the bone, he barked at his shadow.

ဒါ့ကြောင့် သူ့ရေကန်ကို အကြောင်းကို ပြောကာ သူ့အကြောင်းကို လူချင်စေခဲ့။ မောင်မောင်ပါသည်။

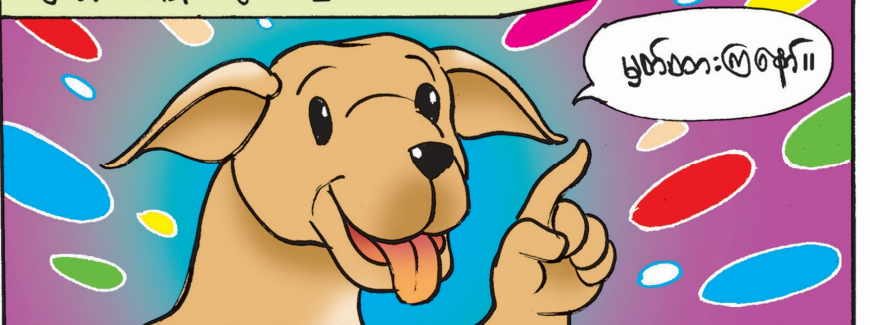
So, the bone he carried in his mouth dropped into the water.
“Oh heck!”

မွေးညီမက သူ့ရေကန်ကို ပြန်လာပြီး ကံကောင်းတာတွေကို အမှတ်မထင် ဖြစ်နေတာကို သိရသည်။

Khway Nyo, due to his greed, lost the bone and came back to his place with hunger.
“Today, I'll be starving.”

လောကဏာ မကောင်းမှုကို မှုတ်ပြီး မြစ်ကန်သို့ ပြန်လာသည်။ ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ထားသော ဝက်ရိုးကို မှုတ်ပြီး ကံကောင်းတာတွေကို အမှတ်မထင် ဖြစ်နေတာကို သိရသည်။

“Greed is the source of wrong-doings. We should be content with what we have. Otherwise, we'll lose even what we possess. Khway Nyo has epitomized himself.”
“Remember that!”

END

မင်္ဂလာပါ သားတို့ သမီးတို့ရေ။ ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်တုန်းက သားတို့ သမီးတို့ကို ဝယ်လိုအားအကြောင်း ပြောခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီတစ်ပတ်တော့ ရောင်းလိုအားအကြောင်း ပြောပြချင်ပါတယ်။ သားတို့ သမီးတို့ နေထိုင်ရာပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရောင်းတယ်၊ ဝယ်တယ်၊ အရောင်းအဝယ် စသဖြင့် ပြောဆိုသံတွေကို ကြားကြမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ သားတို့ သမီးတို့က စားဝတ်နေရေးအတွက် အလုပ်လုပ်ရမယ့်အရွယ်၊ ပိုက်ဆံရှာရမယ့်အရွယ် မရောက်သေးဘူးလေ။ ဒါကြောင့် “ရောင်းတယ်”ဆိုတဲ့ စကားကို ကြားဖူးပေမဲ့ “ရောင်းလိုအား”ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကောင်းကောင်း တွေးတောစဉ်းစားတတ်မှာ မဟုတ်သေးဘူးပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့၊ မိသားစုတွေများတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ သားတို့သမီးတို့အရွယ် ကလေးတွေ ဈေးရောင်းနေကြတာတွေ တွေ့ကြရပါလိမ့်မယ်။ သူတို့တွေဟာ သူတို့ မိဘတွေရှာဖွေတဲ့ ဝင်ငွေနဲ့ မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် မလောက်ငလို့ မိဘတွေကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဝိုင်းဝန်းကူညီတဲ့သဘောနဲ့ ဈေးရောင်းကြတာပါ။ အချို့ကျတော့လည်း မိဘတွေ မရှိကြတော့လို့ ကျောင်းစာ ဆက်မသင်ကြတော့ဘဲ သူတစ်ပါးဆီမှာ အလုပ်ကုလုပ်ရင်း ဒါမှမဟုတ် ဈေးရောင်းရင်း ပိုက်ဆံရှာပြီး သူတို့စားဝတ်နေရေးကို သူတို့ကိုယ်တိုင် ဖြေရှင်းနေကြတယ်ကွဲ့။ သူတို့လေးတွေဆို သားတို့သမီးတို့လို ပညာကိုတောင် ကောင်းကောင်းမသင်နိုင်ကြဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ရောင်းတာ၊ ဝယ်တာတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ သားတို့သမီးတို့ထက် ပိုပြီးရင်းနှီးကျွမ်းဝင်တယ်။ ကောင်းကောင်းကြီး သိနေကြတယ်။

ရောင်းလိုအားဆိုတာကို Supply လို့ ခေါ်တယ်။ ဥပမာ- ကျောင်းက မုန့်ဈေးတန်းမှာ ဆိုပါစို့။ မုန့်ဈေးတန်းက ဈေးသည်ကြီးတွေဟာ သားတို့ သမီးတို့ကို မုန့်ပဲသရေစာတွေ၊ စာရေးကိရိယာတွေ ရောင်းဖို့ အဆင်သင့်စောင့်နေကြတာ။ လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းအတွက် သတ်မှတ်ထားတဲ့ဈေးအတိုင်း ပိုက်ဆံပေးလိုက်ရင် သူတို့က သားတို့သမီးတို့ လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းကို ပေးလိမ့်မယ်။ အဲဒါကို အရောင်းအဝယ်လုပ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ “ရောင်းလိုအား”လို့ ဆိုရမှာပါ။

သားတို့ သမီးတို့ ကြီးပြင်းလာချိန်မှာ လိုအပ်တာတွေများလာပြီး ဝယ်ယူတာတွေ အများကြီး လုပ်ကြရပါမယ်။ ဝယ်ယူတာတွေလုပ်ဖို့ လိုအပ်တဲ့ပိုက်ဆံငွေကြေးရဖို့ လူတွေ

ဟာ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ကုန်စည် ဒါမှမဟုတ် ဝန်ဆောင်မှုတွေကို ရောင်းချကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူတွေဟာ ဝယ်တာရော၊ ရောင်းတာရော နှစ်မျိုးစလုံးနဲ့ ပတ်သက်နေရတယ်ဆိုတာကို တစ်ခါတည်း မှတ်ထားသင့်တယ်။ ကုန်စည်ရောင်းတယ်ဆိုတာက လူတစ်ယောက်ဟာ ပိုက်ဆံငွေကြေးရဖို့အတွက် ကုန်ပစ္စည်းတွေ ရောင်းချတာကို ဆိုပါတယ်။ သားတို့ သမီးတို့ မြင်နေကျမို့ လွယ်လွယ်ကူကူ သိမှာပါ။ ဝန်ဆောင်မှုတွေ ရောင်းချတယ်ဆိုတာကတော့ သင်ထားတဲ့ အတတ်ပညာနဲ့ ရုံးတွေ၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံတွေ၊ ကုမ္ပဏီတွေ၊ အရောင်းဆိုင်တွေမှာ စသဖြင့် အလုပ်လုပ်တာကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရောင်းလိုအား(Supply)ဆိုတာက အချိန်ကာလတစ်ခုမှာ သတ်မှတ်ထားတဲ့ ဈေးနှုန်းနဲ့ ရနိုင်တဲ့ ကုန်ပစ္စည်းအရေအတွက် ဒါမှမဟုတ် ဝန်ဆောင်မှုပမာဏ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် ရောင်းလိုအားဆိုတာ ရောင်းချလို့ရနိုင်တဲ့ အရေအတွက် (Quantity Supplied)ပါ။ ဒီတော့ ရောင်းလိုအားအကြောင်းပြောရင် အဓိကကျတဲ့ ဈေးနှုန်း (Price)ကို ပြောရပါမယ်။ ပြီးရင် အချိန်ကာလ (Time)နဲ့ ရနိုင်တဲ့ ကုန်ပစ္စည်းအရေအတွက် (Quantity) တို့လည်း ပါပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဈေးနှုန်းကြောင့် ကုန်ပစ္စည်းအရေအတွက်တွေ ပြောင်းလဲသွားနိုင်လို့ပါ။

ဈေးသည်တစ်ယောက်ဟာ ကုန်ပစ္စည်းတွေ ဈေးနှုန်းတက်နေပြီဆိုရင် များများ ရောင်းမလား၊ နည်းနည်းပဲ ရောင်းမလားဆိုတာ သားတို့သမီးတို့ ကိုယ်တိုင် စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဈေးတွေ တက်တယ်ဆိုရင် ဝယ်သူဘက်ကကြည့်ရင်တော့ ဈေးကြီးတယ်လို့မြင်မှာပါ။ ဝယ်ချင်စိတ် နည်းလာနိုင်တယ်။ လူတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ ငွေကြေးဆိုတာက အကန့်အသတ်နဲ့ ရှိကြတာမဟုတ်လား။ ဝယ်သူတွေက အဲဒီလိုမျိုး စဉ်းစားတတ်ကြပေမဲ့ ရောင်းသူတွေကတော့ အဲဒီလို တွေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဈေးနှုန်းတွေ တက်နေလို့ ပိုက်ဆံတွေ များများရမယ်။ အမြတ်တွေ ပိုရမယ်လို့ စဉ်းစားပြီး အရင်ကထက်ပိုပြီး ရောင်းချချင်လာလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ဈေးတွေ ကျနေရင်တော့ အမြတ်နည်းနိုင်တယ်။ သိပ်မရောင်းချင်တော့ဘူး။ အရင်ကထက် အရေအတွက် လျော့ချပြီး ရောင်းပါလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် ဈေးနှုန်းတွေတက်လာရင် ကုန်ပစ္စည်းရောင်းလိုအားဟာ များလာမယ်။ ဈေးနှုန်းတွေကျလာရင် ရောင်းလိုအား နည်းလာမယ်လို့ ယေဘုယျပြောနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီအခြေအနေကို ရောင်းလိုအား ဥပဒေသ (Law of Supply) လို့ ခေါ်ကြပါတယ်။

လက်တွေ့လောကမှာ ရောင်းလိုအားကို အပြောင်းအလဲဖြစ်စေတာက ဈေးနှုန်းတစ်ခုတည်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်တဲ့အခါ လိုအပ်တဲ့ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းတွေ၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ကုန်ကျစရိတ်တွေအပါအဝင် တခြား အကြောင်းတွေ ရှိပါသေးတယ်။ သားတို့သမီးတို့ အသက်အရွယ်ကြီးပြင်းလာတဲ့ အချိန်မှာ ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတဲ့ ရောင်းလိုအားအကြောင်းတွေ သိလာကြပါလိမ့်မယ်ကွယ်။ ။

ရွှေသွေးတို့လက်ရာ ပန်းချီများ ယှဉ်ပြိုင်ရန် ဖိတ်ခေါ်ခြင်း

စာပေဗိမာန်က ရွှေသွေးဂျာနယ်ကို အပတ်စဉ် စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေလျက်ရှိပြီး ရွှေသွေးအထူးထုတ်စာအုပ်များကိုလည်း အခါအားလျော်စွာ ထုတ်ဝေလျက်ရှိပါတယ်။ ယခုအခါ ရွှေသွေးအထူးထုတ် (၂၀၂၄) ကို ထုတ်ဝေဖို့ စီစဉ်လျက်ရှိပါတယ်။ ရွှေသွေးအထူးထုတ်မှာ ရွှေသွေးချစ်သူကလေးတို့ ပါဝင်နိုင်ဖို့ အတွက် ကလေးလက်ရာ ပန်းချီပြိုင်ပွဲကိုလည်း ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်။ ကလေးလက်ရာ ပန်းချီပြိုင်ပွဲမှာ အသက် ၅ နှစ်မှ ၁၂ နှစ်ကြားကလေးငယ်များ ပါဝင်နိုင်ပါတယ်။ ပြိုင်ပွဲဝင် ပန်းချီလက်ရာတွေမှာ ကလေးတို့ရဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ ပန်းချီလက်ရာအကြောင်းကို ခေါင်းစဉ်လေးတွေ ဖော်ပြပေးကြပါနော်။ ပန်းချီအတွက် စာရွက်အရွယ်အစားကို A₄ စာမျက်နှာ ၁ မျက်နှာ သတ်မှတ်ထားပါတယ်။

ပြိုင်ပွဲဝင်လက်ရာတွေထဲက အကောင်းဆုံးပန်းချီလက်ရာ ၅ ခုကို ရွေးချယ်ကာ ရွှေသွေးအထူးထုတ် (၂၀၂၄) မှာ ဖော်ပြမှာ ဖြစ်ပြီး ရွှေသွေးအထူးထုတ်စာအုပ် ၁ အုပ်နဲ့ ဉာဏ်ပူဇော် တစ်သောင်းကျပ်စီ ဆုချီးမြှင့်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ကလေးတို့ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မယ့် ‘ကလေးဉာဏ်စမ်း’ ကဏ္ဍကို ရွှေသွေးအထူးထုတ် (၂၀၂၄) မှာ ထည့်သွင်းမှာဖြစ်တဲ့အတွက် လက်မလွှတ်တမ်း ဝယ်ယူဖို့ ကြိုတင် သတင်းစကားပါးလိုက်ပါတယ်။

ပြိုင်ပွဲဝင်လက်ရာတွေနဲ့အတူ ကလေးတို့ရဲ့ အမည်၊ အသက်၊ အတန်း၊ ကျောင်း၊ နေရပ်လိပ်စာ၊ ဆက်သွယ်နိုင်မယ့် ဖုန်းနံပါတ်နဲ့ ပတ်စပို့အရွယ် စာတံပုံလူလေးတွေ ထည့်ပေးဖို့လည်း မမေ့ကြန့်နော်။ ပြိုင်ပွဲဝင်စာမူတွေကို ၂၀၂၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၃၁ ရက် နောက်ဆုံးထားပြီး အောက်ဖော်ပြပါ လိပ်စာနဲ့ E-mail များသို့ ပေးပို့ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါတယ်။

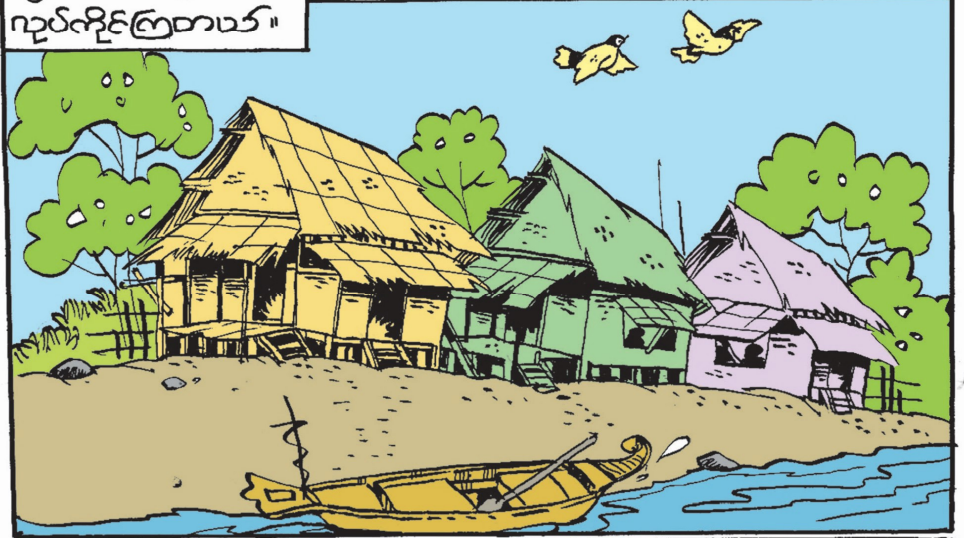
ရွှေသွေးဂျာနယ်၊ စာပေဗိမာန်၊ အမှတ် ၅၂၉-၅၃၀၊ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

E-mail - yinminhtwemyanmar@gmail.com, kyikyimyint214@gmail.com, een63449@gmail.com

မာန်နီယာ

တစ်ခါက မြစ်ကမ်းနံဘေးမှာ ရွာလေးတစ်ရွာရှိတယ်။ ရွာသူ ရွာသားတွေဟာ လယ်ယာကင်းကျွန်းနဲ့ တံငါအလုပ်တွေ လုပ်ကိုင်ကြတယ်။

အဲဒီရွာမှာ အကွန်လောဘကြီးတို့ ဦးလောဘဆိုသူ လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။

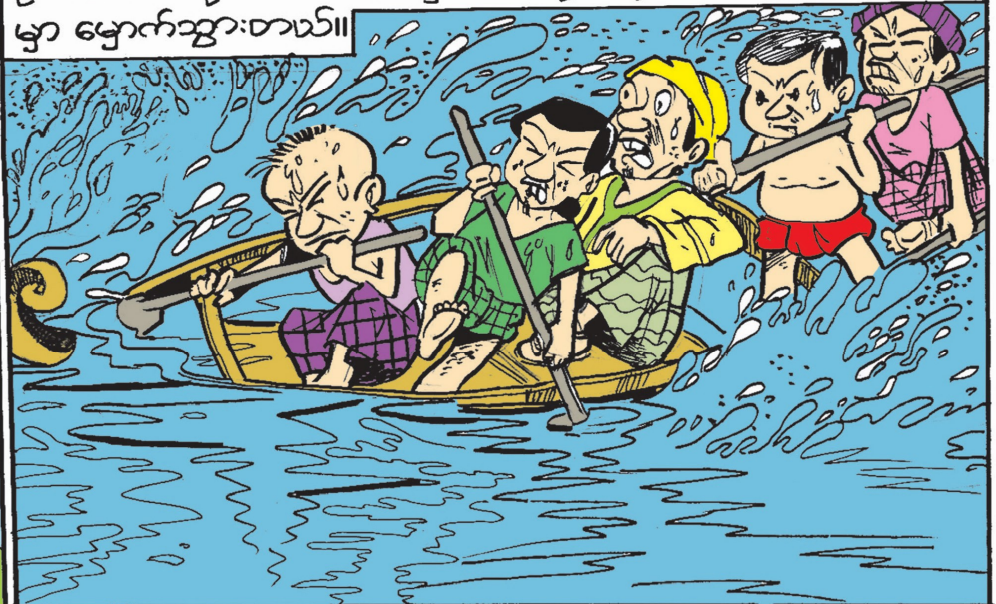
မိုးရွာသီတစ်နေ့ မြစ်ရေကြီးပြီး ကမ်းပါးတွေ ပြိုကျ ကုန်တယ်။

နေ...နေကြပါဦး၊ ငါလည်း လိုက်မယ်။

ဦးလောဘ လိုက်ပါလာတဲ့ဌေးဟာ ရေစီးကို မထိန်းနိုင်ဘဲ မြစ်ပယ် မှာ မှောက်သွားတယ်။

ရွာသားတွေဟာ ရေကူးကျမ်းကျင်တဲ့အတွက်
တစ်ဖက်ကမ်းကို ချောစောစွာ ရောက်ရှိ
သွားပြတယ်။

ဟေ့...
ဦးဟောဘာ
တစ်ယောက်
မမြင်ပါဘူး။

ဟ...ဟို
ဟိုမှာ...

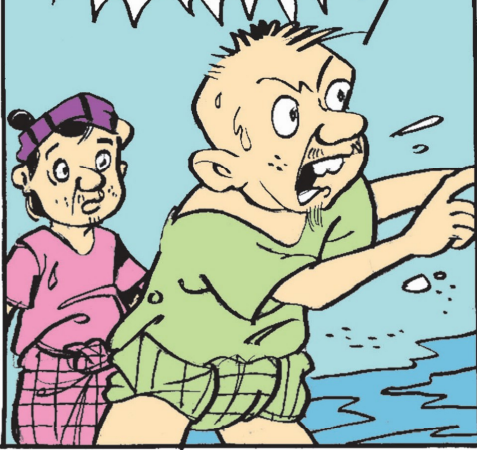
ရေထဲမှာကူးခပ်နေတဲ့ ဦးဟောဘာကို
တွေ့ရတယ်။

ဦးဟောဘာပခုံးမှာ ဂွယ်ထားတဲ့ အထုပ်ကြီးကို
ရွာသားတွေ မြင်သွားပြတယ်။

အထုပ်က ဆွဲ
ပြီး ဟေးနေတယ်။
ဖြတ်ချခဲ။

အသက်ထက် တန်ဖိုး
ရှိတာ ဘာမှမရှိဘူး။
အထုပ်ကို ဖြတ်ချခဲ
ဦးဟောဘာ။

ဦးဟောဘာတစ်ယောက် ဟောဘာရောနဲ့ အထုပ်ကြီးကို ဖြတ်
မချဘဲ ကြိုးစားကူးခပ်ပေမဲ့ ခြေကုန်ပက်ပန်းကျပြီး မြစ်ပယ်
မှာ ရေထဲနစ်မြုပ်သွားတော့တယ်။

အဲ...
ဟောဘာ
ဟောဘာ

လွန်လေပြီးသောအခါက ဗာရာဏသီပြည်တွင် ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး အုပ်စိုးစဉ်ကာလကဖြစ်သည်။ ဘုရား အလောင်းတော်သည် ရွှေရောင်အဆင်းရှိသော နီဂြောဓ သမင်မင်းဖြစ်ပြီး သမင်ပေါင်းငါးရာခြံရံကာ တောတွင်း၌ နေထိုင်၏။ ၎င်းတို့ နေထိုင်ရာအနီးတွင် ရွှေအဆင်းရှိသော သာဓသမင်သည်လည်း အခြေအရံသမင်ငါးရာတို့နှင့်အတူ နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည် သားသမင်တို့ကို ပစ်ခတ် ဖမ်းဆီးခြင်းတွင် ဝါသနာထုံလေ့ရှိသကဲ့သို့ အသားဟင်း မပါဘဲ ပွဲတော်တည်လေ့မရှိပေ။ သို့ဖြင့် တိုင်းသူပြည်သား တို့ကို အလှည့်ကျခေါ်ယူစုဝေး၍ နေ့တိုင်းတောသို့ထွက် ကာ သားကောင်တို့ကို ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးလေ့ရှိသည်။

ထိုအခါ တိုင်းသူပြည်သားတို့လည်း “မင်းကြီးကား ငါတို့ကို အလုပ်ပျက်စေ၏။ ဥယျာဉ်တော်၌ အစားအစာ များ ပြည့်စုံအောင်စီမံပြီး ခြံဝင်းလုံခြုံရေးကို အကာအရံ များဖြင့် စနစ်တကျပြုလုပ်ပြီးသော် သားသမင်တို့ကို ခြောက်လှန့်၍ စုဝေးကာဥယျာဉ်အတွင်း ထည့်သွင်းပေး ထားရလျှင်သင့်တော်မည်”ဟု တိုင်ပင်ကြသည်။ ထို့နောက် သမင်တောသို့ သွားရောက်ပြီးသော် ပိုက်ကွန်လက်နက် တို့ဖြင့် ခြောက်လှန့်၍ သမင်တို့ကို ဥယျာဉ်ထဲသို့ထည့်သွင်း ပြီးသကာလ မင်းကြီးထံ အခြေအနေကို တင်ပြလျှောက် ထားလေသည်။

ထိုအခါ မင်းကြီးသည် ကျေနပ်အားရတော်မူသဖြင့် ဥယျာဉ်တော်သို့ လာရောက်ကြည့်ရှုလေရာ ရွှေသမင် နှစ်ကောင်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် နှစ်သက်တော်မူပြီး “ဤ ရွှေသမင် နှစ်ကောင်ကို မသတ်ကြပါနဲ့။ ဘေးမဲ့ပေးတော် မူတယ်” ဟု အမိန့်တော်ချမှတ်ခဲ့လေသည်။

သို့ဖြင့် မင်းကြီးသည် လိုအပ်လျှင် ဥယျာဉ်တော်သို့ သွား၍ သမင်တစ်ကောင်ကို ပစ်ခတ်ယူဆောင်စေသည်။ သမင်တို့လည်း လေးကိုမြင်သည်နှင့် သေဘေးကို ကြောက် လန့်၍ အတင်းပြေးကြ၊ တိုးရှေ့ကြသောကြောင့် ဆင်းရဲ ပင်ပန်းခြင်း၊ နာကျင်ခြင်း၊ သေကျေပျက်စီးခြင်းတို့ တွေ့ကြုံ ရလေသည်။ ထိုအခါ သမင်တို့က ဘုရားလောင်းသမင်မင်း ထံသို့ လာရောက်ပြောကြားတင်ပြကြရာ-

ဘုရားလောင်းသမင်မင်းလည်း သာဓသမင်မင်း အား ခေါ်ယူ၍ တိုင်ပင်ကြရာ-

“အဆွေ...ယခုအခါ သမင်တို့ ကြောက်လန့်တကြား ပြေးလွှားကြတဲ့အတွက် ပျက်စီးခြင်းတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။ စင်စစ်သော်ကား တစ်နေ့နေ့တွင် မုချသေကြရမည်။ ယနေ့မှစ၍ လေးဖြင့် မပစ်စေဘဲ စဉ်းတီတုံးပေါ်တွင် သင့်ပရိသတ်မှ တစ်ရက်၊ တို့ပရိသတ်မှ တစ်ရက်အားဖြင့် တစ်လှည့်စီ သမင်တစ်ကောင်သွား၍ စဉ်းတီတုံးပေါ်မှာ အိပ်စေရမည်။ သို့မှသာ သမင်တွေ မပင်ပန်းဘဲ ရှိကြမည် ဟု တိုင်ပင်ခဲ့ရာ သာဓသမင်လည်း ‘ကောင်းပါပြီ’ ဟု ဝန်ခံကာ တိုင်ပင်ထားသည့်အတိုင်း နေ့စဉ်ပင် သမင် တစ်ကောင်စီသွား၍ စဉ်းတီတုံးပေါ်တွင် အိပ်စေခဲ့ရလေ သည်။ တစ်နေ့သောအခါ-

သာဓသမင်မင်း၏ပရိသတ်ထံမှ ကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မ၏ အလှည့်သို့ရောက်လာလေသည်။ သမင်မငယ် လည်း သာဓသမင်ထံ သွားရောက် ချဉ်းကပ်၍ “အရှင်... ကျွန်ုပ်အလှည့်ကို ကျော်လွန်ပေးစေချင်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ် တွင် ကိုယ်ဝန်ရှိနေပါတယ်။ မွေးဖွားပြီးသောအခါ သား အမိနှစ်ယောက်စလုံး၏အလှည့်သည် ဖြစ်လာပါလိမ့် မယ်” ဟု ပြောဆိုတောင်းပန်လေသည်။

ထိုအခါ သာဓသမင်မင်းက “သင့်အလှည့်ကို သူ တစ်ပါးအပေါ်သို့ မချလိုပါ။ သင့်တာဝန်ကို သင်သာ ယူပါ တော့” ဟု ဆိုလေ၏။ သမင်မငယ်လည်း သာဓသမင်မင်း ထံ အမျိုးမျိုး တောင်းပန်သနားခံပါသော်လည်း တစ်စုံ တစ်ရာမျှ အထောက်အပံ့မရရှိသည့်အတွက် နီဂြောဓ သမင်မင်းထံသို့ ချဉ်းကပ်လျက် မိမိတွေ့ကြုံနေရသော အခက်အခဲကို တင်ပြရှာသည်။

သို့ရာတွင် နီဂြောဓသမင်မင်းက “ရှင်မငယ်...သင် ပြောတဲ့အတိုင်းသာ မှန်ကန်ပါစေ။ တတ်နိုင်သမျှ ကူညီ ပါမယ်” ဟု ပြောဆို၍ ပြန်သွားစေသည်။ ယင်းနောက် သမင်မငယ်၏ အလှည့်ရောက်သောအခါ ဘုရားလောင်း နီဂြောဓသမင်မင်းသည် မိမိကိုယ်တိုင် သွားရောက်၍ စဉ်းတီတုံးပေါ်တွင် အိပ်နေလေသည်။

ဘုရင်ကြီး၏ စားတော်ချက်လည်း ဘေးမဲ့ပေးထား သော ရွှေသမင်မင်းကို တွေ့မြင်ရသောအခါ မသတ်ပုံ သဖြင့် မင်းကြီးထံ အခြေအနေအကြောင်းမှန်ကို တင်ပြ လေသည်။ မင်းကြီးလည်း ဥယျာဉ်တော်သို့ ကြွရောက် ကြည့်ရှုတော်မူရာ စဉ်းတီတုံးပေါ်၌အိပ်နေသော ဘုရား

လောင်း ရွှေသမင်မင်းကို တွေ့ရသဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း မေးမြန်းလေသည်-

“အို သမင်မင်း... သင့်အား ဘေးမဲ့ပေးထားသည် မဟုတ်ပါလား။ အဘယ့်ကြောင့် စဉ်းတီတုံးပေါ်မှာ အိပ် နေရပါသလဲ”

“ကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မငယ်တစ်ကောင်မှာ ကျွန်ုပ်ထံ လာရောက်၍ သူ့အလှည့်ကို တစ်ပါးသောသမင် သို့ ရောက်ပါစေဦးဟု အကူအညီတောင်းဆိုသဖြင့် သေ ခြင်းဆင်းရဲကို သူတစ်ပါးထံသို့ မပို့လိုပါ။ မိမိပင် ခံယူ၍ သမင်မငယ်အား အကူအညီပေးမည် ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ အတွက် အိပ်ရပါတယ်။ အလိုရှိတိုင်း ပြုတော်မူပါ” ဟု ဆိုလေ၏။

“အို သမင်မင်း... သင်ကဲ့သို့ သူတစ်ပါးအပေါ် မေတ္တာကရုဏာကြီးမားသူကို လူထံ၌ပင် မတွေ့ဖူးပါ။ သို့ အတွက် သမင်မင်းအားလည်းကောင်း၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော သမင်မငယ်အားလည်းကောင်း ဘေးမဲ့ ပေးပါတယ်”

ထိုအခါ ဘုရားအလောင်းတော် သမင်မင်းက “အို မင်းကြီး... ကျန်သောသမင်များအတွက် အသို့နည်း” ဟု မေးလေသော်-

“ဥယျာဉ်တော်ရှိ ကျန်သော သမင်များကိုလည်း ဘေးမဲ့ပေးပါတယ်။ တောထဲ၌ရှိသော သမင်များကို လည်း ဘေးမဲ့ပေးပါတယ်”

တစ်ဖန် “သမင်မှတစ်ပါး အခြားခြေလေးချောင်း ရှိသော သတ္တဝါများအတွက်ကော အသို့နည်း” ဟု ဘုရား လောင်းက ထပ်မေးလေရာ-

မင်းကြီးက “သမင်မှတစ်ပါး အခြားခြေလေးချောင်း ရှိသော သတ္တဝါများကိုလည်း ဘေးမဲ့ပေးပါတယ်”

“ငါး၊ လိပ် စသော ရေသတ္တဝါတို့အတွက်ကော အသို့နည်း”

“ငါး၊ လိပ်စသော ရေသတ္တဝါတို့အတွက်လည်း ဘေးမဲ့ပေးပါတယ်” ဟု ပြောဆိုပြီးသော် “အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ပေးပါတယ်” ဟု မင်းကြီးက မိန့်ကြားခဲ့လေတော့သည်။

ဘုရားလောင်းနီဂြောဓသမင်မင်းသည် မင်းကြီးထံ မှ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့အား ဘေးမဲ့ပေးခြင်းကို ရရှိပြီး သောအခါ စဉ်းတီတုံးပေါ်မှ ထပြီးသော် မင်းကြီးအား ငါးပါးသီလကို တည်စေပြီး မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ အုပ်ချုပ်ရန် ဆုံးမတရားဟောကြားပြီးနောက် ဥယျာဉ် တော်၌ သုံးရက်ကြာခန့်နေထိုင်၍ သမင်အပေါင်းခြံရံ လျက် မူလနေထိုင်ရာ တောအုပ်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ကြလေ သည်။

သားတို့ သမီးတို့အနေဖြင့် ဤဇာတ်တော်တွင် သတိပြုဆင်ခြင်ရမည်မှာ ဘုရားလောင်းနီဂြောဓသမင် မင်း၏အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အပေါ်ထားရှိသည့် မေတ္တာ ကရုဏာကြီးမားမှုနှင့် သတ္တဝါတို့၏အသက်ကို ကယ်တင် ပေးခဲ့ပုံတို့ကို သတိပြုမှတ်သားနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဘာဘကျော် ကားတွန်း လို့ကြီးကျော်

ဘာဘကျော်သမ္ဗန် နှိမ့်
တက်သူပြန်တယ်။

အဲဒီတုန်းက ညမနက်
စားမယ်။

ဘောလုံးကစား အမဲရိုး
ဝယ်မယ်။

ငါ့ကို ခေါင်းစဉ်
တင်နေတာ။

တစ်နေ့ ဖိတ်စာသုံးစောင်
ရောက်လာတယ်။

ကျောင်းသား
ကျောင်းသား
ဟေ့

မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန
ဘာဘကျော် တွေဝေခွားတယ်။
မင်္ဂလာဆောင်ဖိတ်စာ၊
မွေးနေ့ဖိတ်စာနဲ့ ဖိတ်စာ
ဖိတ်စာတွေပြန်ပါတယ်။

ဘာဘကျော် အကြံစဉ်တင်တယ်။

(မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန... အောင်... အောင်...)

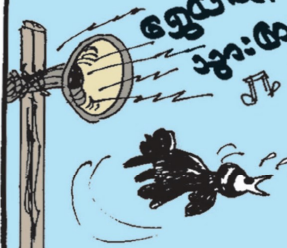

အဲဒီ... စတင်နဲ့
မလုပ်နဲ့ဟ

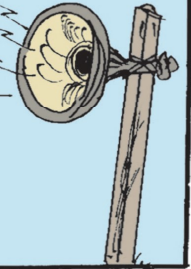
မင်္ဂလာသွေ့သွေ့ မသွားသေး...

ရွှေငယ်မျိုးပဲ
သွားပေးမယ်
ဟေ့...

မွေးနေ့ဖိတ်စာလည်း မသွား။

ဟေ့... အောင်... အောင်...

ဘာဘကျော်သွား သမ္ဗန်အိမ်ကား...
အိမ်တော်ခွဲခွဲကျေး သမ္ဗန်
အိမ်

အားရပါးရစား
စား...
စိတ်ချ

မင်္ဂလာဆောင်မသွား...
မွေးနေ့လည်း မသွား အဲ
ဒါး အိမ်လာတာက...

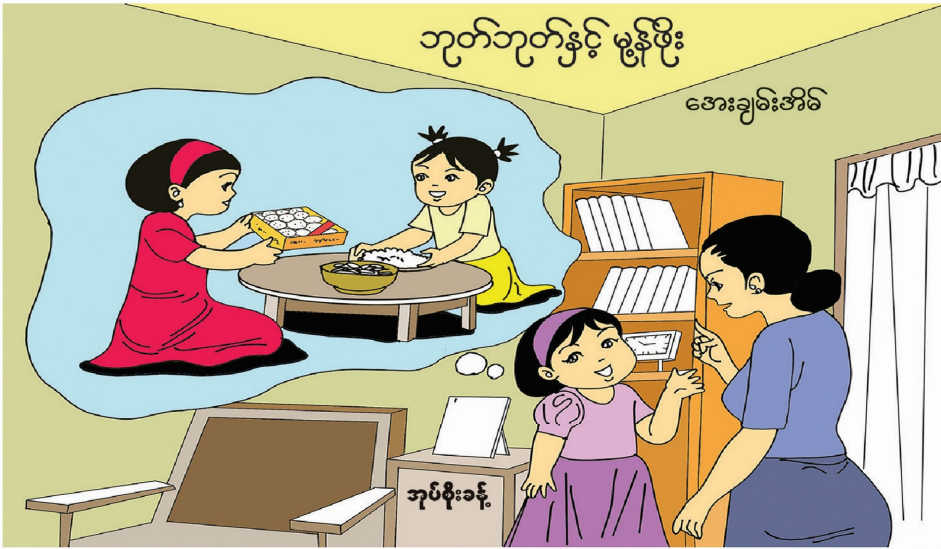

မင်္ဂလာဆောင်သွားရင် လက်ဖွဲ့
ရမယ်။ မွေးနေ့ သွားရင်
လက်ဆောင်ပေးရမယ်။
အိမ်တော်ခွဲခွဲကျေး ဘာမှ
ပေးစရာ မရှိဘူးလေကွာ။

စာတည်းအဖွဲ့

စာတည်းမှူးချုပ် ဦးတိုးကျော်၊ စာတည်းမှူး ဒေါ်ယဉ်မင်းထွေး၊
စာတည်း ဒေါ်ကြည်ကြည်မြင့်၊ ဒေါ်အိအိဝယ်၊ ဒေါ်ခင်ခင်ထွေး၊
ကွန်ပျူတာ ဒေါ်အေးသီတာ၊ ဒေါ်အင်ကြင်းကိုကို

ဘုတ်ဘုတ်နှင့် မုန့်ဖိုး

အေးချမ်းအိမ်

ဘုတ်ဘုတ်သည် တတိယတန်းကျောင်းသူလေး ဖြစ်သည်။ သူ၏ဖေဖေနှင့် မေမေသည် သာမန်ဝန်ထမ်း များဖြစ်ကြသောကြောင့် ဘုတ်ဘုတ်ကို စည်းကမ်းဖြင့် မုန့်ဖိုးပေးကြသည်။ တစ်နေ့-

“ဟင်း... မနက်လင်းတာနဲ့ ပဲပြုတ်နဲ့ ထမင်းချည်း ပဲ။ မုန့်ဆိုင်က တစ်ထောင်တန်မုန့်ကိုပဲ စားချင်တာ” ဟု ဘုတ်ဘုတ်က ဆိုသည်။ ထိုအခါ ဘုတ်ဘုတ်၏မေမေက-

“အဲဒီဆိုင်က မုန့်တွေက တာရှည်ခံဆေးတွေနဲ့ လုပ်ထားတာ။ ပဲပြုတ်နဲ့ ထမင်းကမှ အာဟာရဖြစ်တာ သမီးလေးရဲ့”

“မေမေက ဘုတ်ဘုတ်ကို မချစ်ပါဘူး။ ဟိုဘက် လမ်းက မိဖူးမေမေဆို မိဖူးသောက်ချင်တဲ့ အအေးဘူး၊ စားချင်တဲ့ မုန့်တွေ အကုန်ဝယ်ကျွေးတယ်”

“ဪ... သမီးလေးရယ်... မိဖူးဖေဖေနဲ့ မေမေက လုပ်ငန်းရှင်သူဌေးတွေလေ”

“အဲဒါဆို ဖေဖေနဲ့မေမေလည်း မိဖူးမေမေတို့လို လုပ်ငန်းရှင်လုပ်ပေါ့”

မေမေက ဘုတ်ဘုတ်ကို ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုသာ ချလိုက်ပါတော့သည်။ ထို့နောက် ကျောင်းပိတ်ရက်တစ်နေ့တွင်-

“ဟေး... ဘွားဘွားတို့ ရွာကို သွားရတော့မယ်ကွ” ကျောင်းပိတ်၍ ဘုတ်ဘုတ်တို့မိသားစု ဘွားဘွားရှိရာ ရွာကလေးသို့ အလည်သွားကြမည် ဖြစ်သည်။ ရွာသို့ရောက်လျှင် ဘွားဘွားနှင့်တကွ အမျိုးမျိုးက ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုကြသည်။

ဘုတ်ဘုတ်မှာမူ ရွာရောက်တိုင်း အတူဆော့ကစားနေကျ စာဥမတို့ အိမ်ဘက်သို့ သွားခဲ့သည်။

“ဟယ်... ဘုတ်ဘုတ်၊ လာလည်တယ်တော့”

“အေး... မေမေတို့လည်း ပါတယ်။ ရော့... ဒီမှာ နင့်အတွက် မြို့က မုန့်တွေ”

စာဥက ထမင်းဇလုံတစ်လုံးနှင့် ထမင်းစားနေလျက် ဘုတ်ဘုတ်ပေးသော မုန့်များကို ကြည့်၍-

“လယ်ထဲက ပြန်လာတဲ့ အဖေနဲ့ အမေကို ကျွေးလိုက်တော့မယ်ဟာ။ ငါ မစားတော့ပါဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ။ မကြိုက်လို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ရွာမှာက ဒီလိုမုန့်တွေ ရှားတယ်။ ပြီးတော့ ငါက ထမင်းအိုးထဲမှာ ထည့်နှပ်ထားတဲ့ အာပဲ့ခြောက်လေးတွေကို ကြက်သွန်နီလေးလှီးထည့်၊ ဆီဆမ်းပြီး ငရုတ်သီးစိမ်းစပ်စပ်လေးနဲ့ ထမင်းကြမ်းစားရတာကိုပဲ မြန်လှပါပြီ။ နင်ရော စားကြည့်ပါလား” ဟူ၍ ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် စာဥမက ဘုတ်ဘုတ်ကို ထမင်းခွေးကျွေးလိုက်ရာ ဘုတ်ဘုတ်လည်း စားကြည့်လိုက်သည်။

“ဟယ်... စားလို့ကောင်းလိုက်တာနော် စာဥ”

စာဥမတို့အိမ်က ပြန်လာသော ဘုတ်ဘုတ်သည် “မေမေက စည်းကမ်းဖြင့်ကျွေးသော မုန့်ကိုသာ စားပြီး အပြင်စာစားရန်မပူဆာတော့ဘူး” ဟူ၍တွေးနေလေ၏။

ဘုတ်ဘုတ်တို့ ရွာမှပြန်လာကြသည့်အခါ မိဖူးဆေးရုံတင်ထားရကြောင်း မေမေက ပြောပြသည်။

“မိဖူး ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ”

“မိဖူးလေးက မုန့်ဖိုးတွေ အများကြီးရတော့ သူ့အမေနဲ့ အဖေ မရှိတုန်း တားမြစ်မုန့်တွေ ဝယ်စားမိလို့တဲ့။ အခုတော့ သက်သာသွားပါပြီ။ သမီးကော မုန့်ဖိုးတွေ ယူပြီး မုန့်တွေအများကြီး စားချင်သေးလား”

“ဟင့်အင်း... ဘုတ်ဘုတ် မေမေတို့ ဝယ်ကျွေးတဲ့ မုန့်တွေကိုပဲ စည်းကမ်းရှိရှိ စားပါတော့မယ် မေမေ”

♥ သားသား ၊ မီးဖိုတို့ရေ... ဒီတစ်ပတ်တော့ တူညီတဲ့မြားလေးတွေကို မျက်စိလျင်လျင်နဲ့ ရှာပေးကြပါဦးနော်။

ANSWER:
 1=4=24, 2=16=25, 3=12=17=23, 5=15, 6=20=22, 7=13=18, 8=21, 9=10=14, 11=9, 12=17=23, 13=18, 14=10=9, 15=8=21, 16=2, 17=3=18, 18=7=13=22, 19=5=15, 20=6=20=22, 21=8=21, 22=1, 23=3=18, 24=1, 25=6=20=22

ငါး

၁၈၈၇

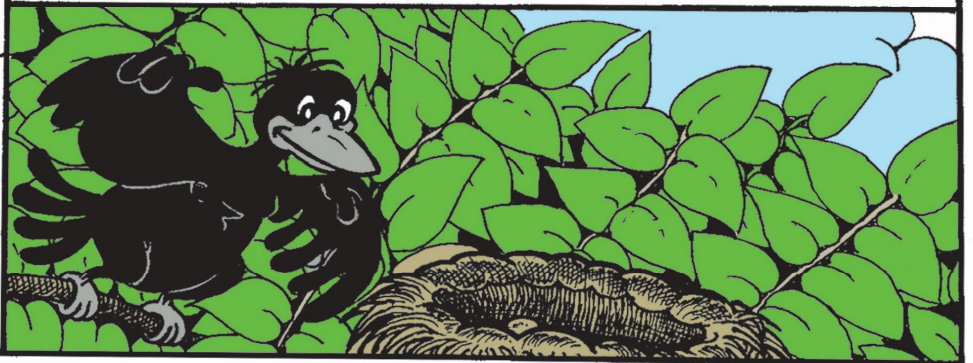
ရေးဆွဲသည်..

The Cuckoo

By ZT

ကျီးကန်းမကြီးဟာ အစာရှာပြီး ပြန်လာတာ၊ သူ့အသိုက်ထဲမှာ ဥတစ်လုံးကို တွေ့တယ်။

When a mother crow came back from seeking food, she saw an egg in her nest.

သူ့အသိုက်ထဲက ဥဆိုတာ၊ သူ့ဥပဲလို့ တွေးပြီး ဥကို ဝပ်ပေးနေတယ်။

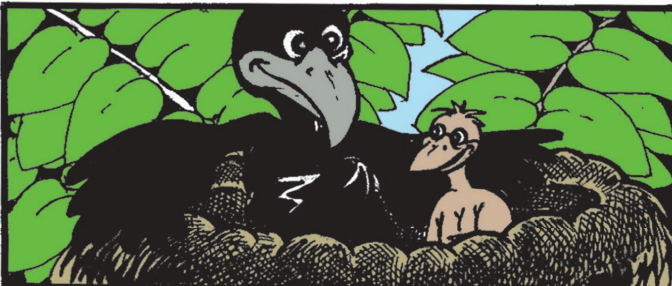
She thought that the egg in her nest was her own egg and brooded on it.

ကျေးမွေး ပြုစုစောင့်ရှောက်လာရာ အကောင်လေးဟာ အဖွယ်ရှောက်လို့ လာခဲ့တယ်။

While it was being raised, it came of age.

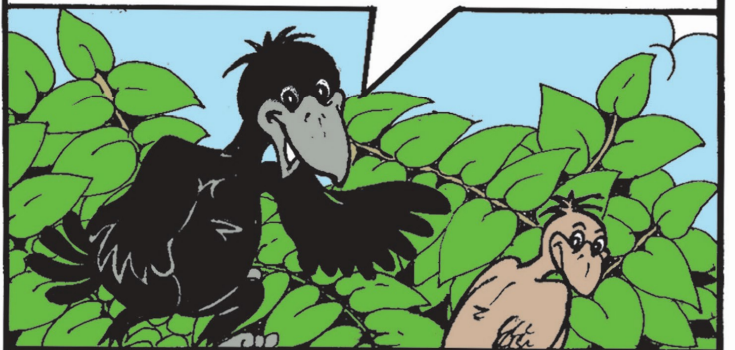
“မွေးထိုက်လို့ မွေးစုတာပဲ။ ငါ့ကုသိုလ်ပေါ့။”
သိတင်း လုံးပတ်ခန့် အကြာမှာ ဥက အကောင်
ပေါက်လာတယ်။
“I have to rear it by virtue of goodwill.
After three weeks, the egg hatched.”

တခြားကျီးကန်းတွေလို မပညတ်ဘဲ အဖွယ်က ညှက်ပြီး အသွင်မတူပေ။ သူ့လုပ်ချင်တာကိုပဲ လုပ်နေရပေ ဖို့တယ်။

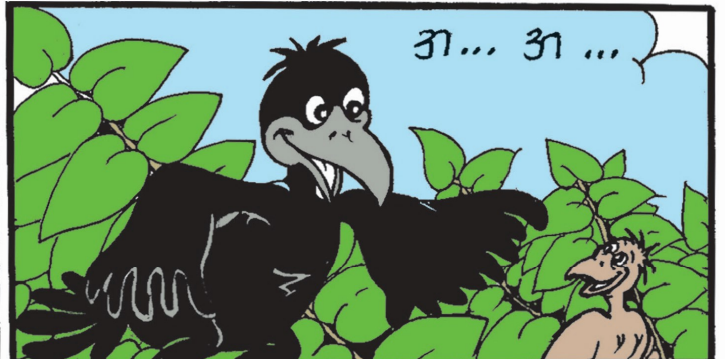
It did not like other crows and was stunted. Unlike a crow, it did what it wanted.

ငါ ပြောဆိုဆုံးမတာကို နားမထောင်တဲ့ အလေ့အထ မင်း ပြင်ဖို့လိုလို့။
“You need to mend your way that you fail to listen what I admonish.”

ဘာဖြစ်လို့ ကျီးကန်းတစ်ကောင်ရဲ့ အော်ခံမျိုးကို မင်းက မအော်နိုင်တာလဲ။ ငါ မင်းကို သင်ပေးရမလား။

“Why can't you caw like a crow. Shall I teach you?”

ကျီးကန်းမကြီးက ‘အာ...အာ’ လို့ အကျယ်ကြီး အော်ပြတယ်။
The mother crow taught the nestling how to make loud caws.
“Ah... Ah...”

ကဲ... မင်း လိုက်နာကြည့်စမ်း။
“Well... try to caw.”

ငြိ... ငြိ...
“Cuckoo... Cuckoo...”

ငှက်ကလေးက အသံ အကျယ်ကြီးနဲ့ နောက်ပြလိုက်တယ်။
“The nestling cawed loudly.”

ကျီးမကြီး စတင်ဆက် စိတ်ပျက်သွားတယ်။ ငှက်ကလေးက အသံ အကျယ်ကြီးနဲ့ ငြိ... ငြိ... ဖြစ်နေလို့ပေါ့။
The mother crow got disappointed. The nestling couldn't make a sound like 'Ah... Ah'. However, its sound was like 'Cuckoo... Cuckoo'.

ဒါပေမဲ့ တခြား ကျီးကုန်းတွေ ဘာပဲပြောနေရဲ့ ကျီးမကြီးကတော့ ဆက်လက်ပြီး ဓားမွေးပြုစုစောင့်ရှောက်နေဆဲပေါ့။
The mother crow did not listen to what other crows said and she continued to rear the nestling.

တကယ်တော့ ငြိငြိငှက်မကြီးတွေဟာ တခြားငှက်တွေရဲ့ အပျိုက်ထဲမှာ ဝင်ငြိပြီး စွန့်ပစ်တတ်တဲ့ အကျင့်စရိုက်ရှိတယ်ကွဲ့။
Actually, female cuckoo used to leave her eggs in other birds' nests.

ဒါကို ကျီးမကြီး မသိရဘဲ အကျင့်စရိုက်မတူတဲ့ ငှက်ကလေးကို နားအင်းလို့ ပြုစုစောင့်ရှောက်ထားနေဆဲပေါ့။
Without knowing that, the mother crow was rearing the nestling as her own offspring.

တစ်နေ့မှာ ကံဆိုးစွာပဲ နားကို ကာကွယ်ပေးနေတဲ့ ကျီးမကြီးကို စွန့်တဲ့ကြီးတစ်ကောင်က နှုတ်ချီဆွဲသွားတယ်။
One day, the mother crow who was protecting the nestling was unfortunately snatched away by an eagle.

အဲဒီတော့မှ ငြိငြိငှက်ကလေးဟာ ကျီးမကြီးကို တမ်းတကာ ငိုနေတယ်။
Then, the cuckoo was crying, longing for the mother crow.

ငြိ... ငြိ...
“Cuckoo... Cuckoo...”

ဒီလိုနဲ့ ငြိငြိငှက်ကလေးဟာ ငြိ... ငြိ... လို့ နောက်မြဲလဲကာ ပင်ယံထက်မှာ မိခင်ကို တမ်းတအော်မြဲလဲနေသတဲ့ကွယ်။
In this way, the little cuckoo made sounds as 'Cuckoo... Cuckoo...' in the tree, longing for the mother crow.

END

Shwe thway Talk

ရွှေသွေးစကားပိုင်း

KML

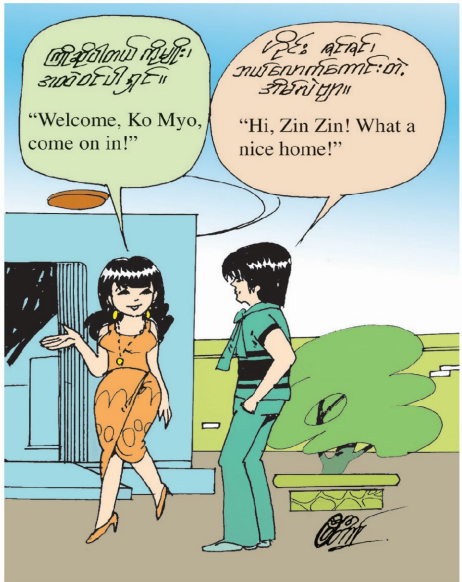
ဒီကဏ္ဍကတော့ အင်္ဂလိပ်စကားပြောကို မှန်မှန် ကန်ကန်နဲ့ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပြောဆိုသူတွေအတွက် ရည်ရွယ်ပါတယ်။ ခေါင်းစဉ်ကိုတော့ English Daily Conversation လို့ ပေးထားပါတယ်။

English Daily Conversation

Greeting a visitor

ပေးထားတဲ့ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ ပြောဆိုတာက တော့ မိမိအိမ်ကိုလာလည်တဲ့ မိတ်ဆွေညွှန်သည်ကို ကြိုဆိုပြီး ညွှန်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြောဆိုတဲ့ အကြောင်း အရာဟာ တစ်ခုတည်းဖြစ်ပေမဲ့ စကားအသုံးအနှုန်း ပြောင်းပြီး ပြောဆိုတာကို တွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အသုံး အနှုန်းမတူဘဲ အဓိပ္ပာယ်တူပြောဆိုပုံကို ဂရုပြုလေ့လာ ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှသာ အင်္ဂလိပ်စကားပြောကို အမျိုးမျိုး ပြောဆိုနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အောက်မှာ ပေးထားတဲ့ အပြန်အလှန်ပြောဆိုပုံကို လေ့လာကြည့်ပါ။

Dialogue-1

- A: Welcome, Ko Myo, come on in!
ကြိုဆိုပါတယ် ကိုမျိုး၊ အထဲဝင်ပါရင်။
- B: Hi, Zin Zin! What a nice home!
ဟိုင်း ဇင်ဇင်၊ ဘယ်လောက်ကောင်းတဲ့ အိမ်လဲဗျာ။
- A: We enjoy it too!
ကျွန်မတို့လည်း အိမ်ကို နှစ်သက်ပါတယ်။
- B: How long have you lived here?
ခင်ဗျား ဒီမှာနေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။
- A: About four years now.
အခုဆို လေးနှစ်ရှိပြီပေါ့။
- B: Well, it is very beautiful.

- ကောင်းပါပြီဗျာ၊ အိမ်က သိပ်လှတာပဲ။
- A: Ko Myo, have a seat and I'll get us something to drink.
ကိုမျိုးရေ... ထိုင်ပါရင်၊ ကျွန်မတို့အတွက် သောက် စရာ တစ်ခုခု သွားယူပါဦးမယ်။
- B: Good! I am really thirsty. You know it really is hot outside.
ကောင်းတာပေါ့၊ ကျွန်တော်လည်း ရေဆာနေ တာ။ အပြင်မှာ ပူတာ ခင်ဗျား သိပါတယ်။
- A: I have lemonade, iced tea, and mango juice.
ကျွန်မမှာ ရှောက်ဖျော်ရည်ရယ်၊ ရေခဲစိမ်လက်ဖက် ရည်ရယ်၊ သရက်သီးဖျော်ရည်ရယ် ရှိတယ်။
- B: Mango juice would be perfect. Thank you.
သရက်သီးဖျော်ရည်ဆို ကောင်းတာပေါ့၊ ကျေးဇူး ပါ။

Dialogue-2

- A: Hi Ko Myo, please come in!
ဟိုင်း ကိုမျိုး၊ အထဲဝင်ပါရင်။
- B: Good to see you, Zin Zin. I love your house.
တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ဇင်ဇင်၊ ခင်ဗျားအိမ် ကို ကျွန်တော် ကြိုက်တယ်။
- A: We are very lucky to be living in this house.
ကျွန်မတို့ ဒီအိမ်မှာနေရတာ သိပ်ကံကောင်းတာ ပေါ့ရင်။
- B: Have you lived here a long time?
ခင်ဗျား ဒီမှာနေတာ ကြာပြီလား။
- A: This was my parent's house, so I grew up here.
ဒါက ကျွန်မမိဘတွေရဲ့အိမ်ပါ။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်မ ဒီမှာပဲ ကြီးပြင်းခဲ့တာပေါ့။
- B: It seems to be perfect for you.
ဒီအိမ်က ခင်ဗျားအတွက် ပြည့်စုံကောင်းမွန်တဲ့ ပုံ ပေါ်တယ်။
- A: Come on in and see the kitchen, and I'll get us both something to drink.
အထဲဝင်ပြီး မီးဖိုဆောင်ကို ကြည့်ပါဦး။ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်အတွက် သောက်စရာတစ်ခုခု ယူလိုက် ပါဦးမယ်။
- B: Great! It's such a hot day today, isn't it?
ကောင်းတာပေါ့၊ ဒီနေ့က ပူတဲ့နေ့ပဲ... မဟုတ်ဘူး လား။
- A: Would you like lemonade, iced tea or

- mango juice?
- ရှောက်ဖျော်ရည်၊ ရေခဲစိမ်လက်ဖက်ရည် ဒါမှ မဟုတ်သရက်သီးဖျော်ရည် ရှင်သောက်မလား။
- B: I would love a nice glass of lemonade.
ရှောက်ဖျော်ရည်ကောင်းကောင်းတစ်ခွက် သောက်ချင်ပါတယ်။

ဝေါဟာရအဓိပ္ပာယ်

come in/ come on in	= အထဲဝင်ပါ။
(Verb Phrase)	
have a seat	= ထိုင်ပါ။ နေရာယူပါ။
(Verb Phrase)	
lemonade (Noun)	= ရှောက်ဖျော်ရည်
iced tea (Noun)	= ရေခဲစိမ်လက်ဖက် ရည်
grow up	= ကြီးပြင်းသည်။
(Phrasal Verb)	အရွယ်ရောက်လာ သည်။
love/ like/ enjoy (vt)	= ကြိုက်သည်၊ နှစ်သက် သည်။

စကားပြောပုံစံ

* တစ်ခုခုသောက်ချင်ပါသလား၊ စားချင်ပါသလား မေးရင်...

Would you like + noun?

- eg. Would you like coffee?
မင်း ကော်ဖီသောက်ချင်လား။
- Would you like fried noodle?
မင်း ခေါက်ဆွဲကြော်စားချင်သလား။
- Would you like cold drinks?
မင်း အအေးသောက်ချင်သလား။

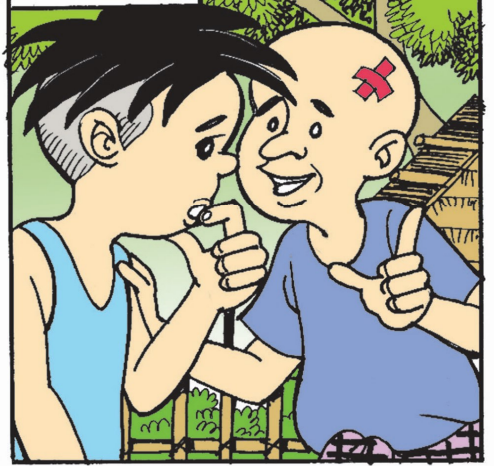
မှားဖြန်ဖြီ

ဇာတ်လမ်း နတ်သစ်ကွက်
သရုပ်ဖော် ခင်စွေ

တစ်ခါက မောင်စံပျော့ဆိုတဲ့ လူ
တစ်ယောက်ရှိတယ်ကွဲ့။ သူဟာ
ဘယ်အရာကိုပဲ လုပ်လုပ် ဆုံးဖြတ်ချက်
မပြတ်သားဘူးတဲ့ကွယ်။

ဒါတင်မက သူများတွေက သူ့ဆီလာပြီး
အကြံဉာဏ်ပေးရင် ဟုတ်နိုးနိုးနဲ့
အမြဲတမ်း နားဝေတိမ်တောင် ဖြစ်တတ်
တာပဲတဲ့။

အသိမိတ်ဆွေတွေက နောက်ပြောင်ပြီး
နားဝေတိမ်တောင်စံပျော့လို့ နာမည်ပြောင်
ပေးကြတယ်။

မောင်စံပျော့တို့နေထိုင်ရာ ကျေးရွာလေးဟာ နွေရာသီမှာ ရေရှားတယ်တဲ့။ ဒါနဲ့
မောင်စံပျော့ဟာ သူ့ခြံဝန်းထဲမှာ ရေတွင်းတူးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

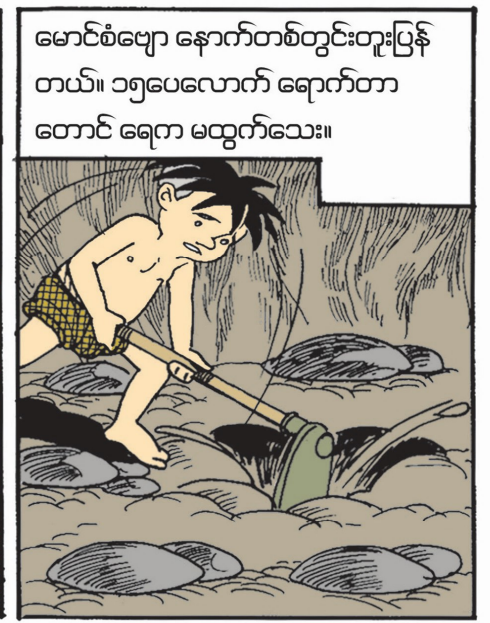
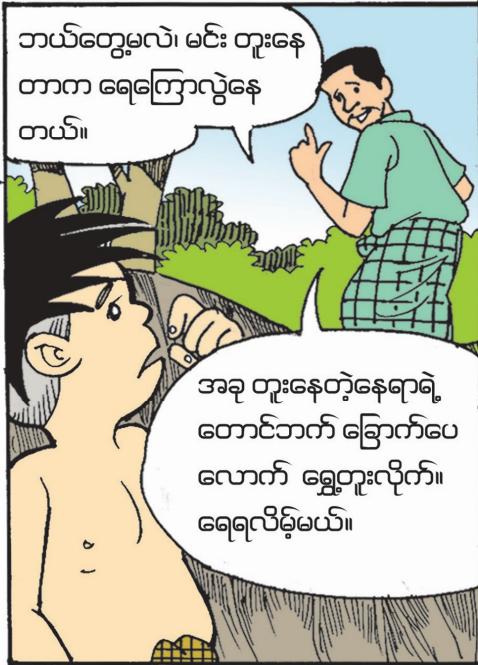
ရေတွင်းတူးလိုက်တာ ရှစ်ပေလောက် နက်သွားတယ်။

ဟေ့... စံပျော့၊ ဘာတူးနေ
တာလဲ။ ညက ရွှေအိုးရှိတယ်
လို့ အိပ်မက်မက်လို့လား။

မဟုတ်ပါဘူး ဦးတာတူး။ ရေတွင်းတူးနေ
တာပါ။ အခု တွင်းအနက် ရှစ်ပေလောက်
ရောက်နေတာတောင် ရေအငွေ့အသက်
မတွေ့ရသေးဘူး။

စကားပြောရာ ယဉ်ကျေးပါ

စကားပြောလျှင် ချိုကြည်သာ
 ဖော်ရွေပျူပျူငှာ။
 နင်းငါ ဆိုတဲ့ ထိုစကား
 ပြောနဲ့ တစ်ဖက်သား။
 မှတ်သားလို့ရယ် စောင့်ထိန်းမယ်
 ယဉ်ကျေးစေဖို့ရယ်။
 လူငယ်ရှေ့ဆောင် မောင်မယ်များ
 လိမ္မာကြစေသား။ ။

မောင်စည်သူ(အဖျောက်)

ယဉ်ကျေး
 ယဉ်ကျေး

<https://www.facebook.com/begyawthura>

Thu Ra
BE GYAW

R.517

အမှတ် ၅၂၉-၅၃၁၊ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ စာပေဗိမာန်၊ စာတည်းမှူးချုပ် ဦးတိုးကျော်က မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၉၆၁) ဖြင့်
 ဖိုတိုလစ်သိုပုံနှိပ်စက်ရုံတွင် ရိုက်နှိပ်၍ မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၃၉၁၁) ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။